

ytret et levende Ønske. Erhvervelse af Norgessalpeter vil nu, da Tilførselen af Chilisalpeter ikke kan ventes rettidig i Aar, betyde for det danske Landbrug Erhvervelse af et kvælstofholdigt Gødningstof, som er af stor Betydning til Opretholdelse af dettes Drift. Under Forhandlingerne er det lykkedes at opnaa Tilsagn om Salg af 200,000 Tønder Norgessalpeter. Det foreslaas, at Staten overtager disse „Norsk Hydro“, som frembringer Norgessalpeter, har fra gammel Tid et Forhold til den danske Andels-Gødningsforretning og har ønsket, at Salget af Gødning til Danmark skulde ske ved denne gamle Forbindelses Mellekomst. Staten finder det ganske rimeligt at imødekomme dette Ønske. Der er ved Forhandlinger med Andelsforretningen opnaaet Enighed om, at dennes Mellekomst kun skal fastslaa den gamle kontraktmæssige Forbindelse mellem disse to betydningsfulde Forretninger, og det ønskes ikke, at Mellekomsten skal være til økonomisk Fordel for Andelsforretningen. Naar derefter Salpeteren er overtaget af Staten og af denne skal udleveres til Landbruget, skal denne Udlevering foregaa paa samme Maade som sidste Aar, nemlig gennem Salpeternævnet, hvori alle berettigede Interesser er repræsenterede, saa at Fordelingen sker paa vanlig Maade saavel gennem Købmandsforretninger som gennem Andelsforretninger.

For Salpeteren er der af „Norsk Hydro“ forlangt en Pris af 55 Kr. pr. 100 kg frit om Bord Skien. Før Krigen kostede denne Vare 15 Kr., og før Krigen solgtes dansk Byg til Norge ogsaa for 15 Kr. Den danske Regering havde derfor efter Forhandling med sine delegerede ment, at lige Pris for Salpeter og Korn vilde være et Udvekslingsgrundlag, som havde Rimelighed for sig. En lavere Pris for Salpeteren vilde da have betinget en lavere Pris for Kornet. Under Forhandlingerne med den norske Regering og gennem de delegerede er der opnaaet Enighed om, at den første Del af Kornleveringen, altsaa de 100,000 Tdr., leveres til en Pris, der svarer til Salpeterens Pris, medens den anden Del, altsaa det, der skal leveres af den nye Høst, paa Grund af et indtrængende Ønske fra Norges Side skal leveres 15 Kr. billigere. Det er givet, at en Salpeterpris af 55 Kr. pr. 100 kg plus senere paaløbende Omkostninger i Forhold til, hvad Landbruget tidligere har betalt for Salpeter, og til en økonomisk lønnende Anvendelse af Stoffet, er for høj. Det foreslaas

derfor, at Staten skal sælge Salpeteren til Forbrugerne til en Pris af 35 Kr., hvilket er 2 Kr. lavere end den Pris, Salpeternævnet fordelte det til sidste Foraar. Under Forudsætning af lige Pris for Korn og Salpeter vilde der ikke være medført noget Tab for Statskassen ved dette Salg til lavere Pris, men ved den nu trufne Ordning vil Staten komme til at bære nogle Udgifter; jeg mener imidlertid, den bør bære dem paa Grund af Salpeterens Betydning for en god Høst.

De to Lovforslag — hvis Sammenhæng er klar for alle —, som jeg hermed anbefaler til det høje Ting, viser Betydningen af den gensidige Hjælp, som de to Lande paa Grund af deres særlige Forhold er i Stand til at byde hinanden. Jeg haaber, at vi ogsaa i Fremtiden vil være i Stand til at hjælpe hinanden her i Norden, efterhaanden som den øvrige Verden lukker sig for os.

Jeg skal dernæst have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov vedrørende Avlen af Høsten 1918 m. m.* Der tales i Almindelighed om „Kornloven“, men Lovforslaget, saaledes som det her foreligger, omhandler i Virkeligheden alle de vigtigste af vore Afgrøder. Det handler om Korn, Kartofler, Sukkerroer, Frø og om Frembringelser deraf: Brød, Flæsk, Sukker, og til lige — da Ordningen skal sikre Opretholdelsen af fornøden dyrisk Produktion i Landet — om de andre Næringsmidler. Det er altsaa et samlet Lovforslag om Landets Ernæring og dets Vilkaar i det kommende Høstaar. Lovforslagets Hensigt er at sikre Produktionen, saa vidt det er gørligt overfor en af Naturforholdene afhængig Virksomhed, ved at garantere Producenterne gode Vilkaar; endvidere er det dets Hensigt at sikre Befolkningen dens Ernæring ved at skaffe Samfundet Raadighed over fornødne Mængder under dens direkte Bestyrelse eller paa anden Maade, saaledes at det, som Befolkningen nødvendigvis skal bruge, altid vil kunne være til Stede til ligelig Fordeling i Befolkningen. Dernæst er det Lovforslagets Hensigt at sikre Levnedsmidlerne til en overkommelig Pris. Endelig har Lovforslaget endnu et Formaal, nemlig i Vareudvekslingsøjemed at sikre Samfundet fornødne Mængder af de værdifulde Varer, hvormed vi ogsaa i det kommende Aar haaber at kunne gøre vore Nabofolk betydningsfulde Tjenester til Afværgelse af den største af alle Vanskeligheder, Levnedsmiddelkrisen.

Lovforslaget er blevet behandlet i en Række Møder i det staaende Landbrugs-